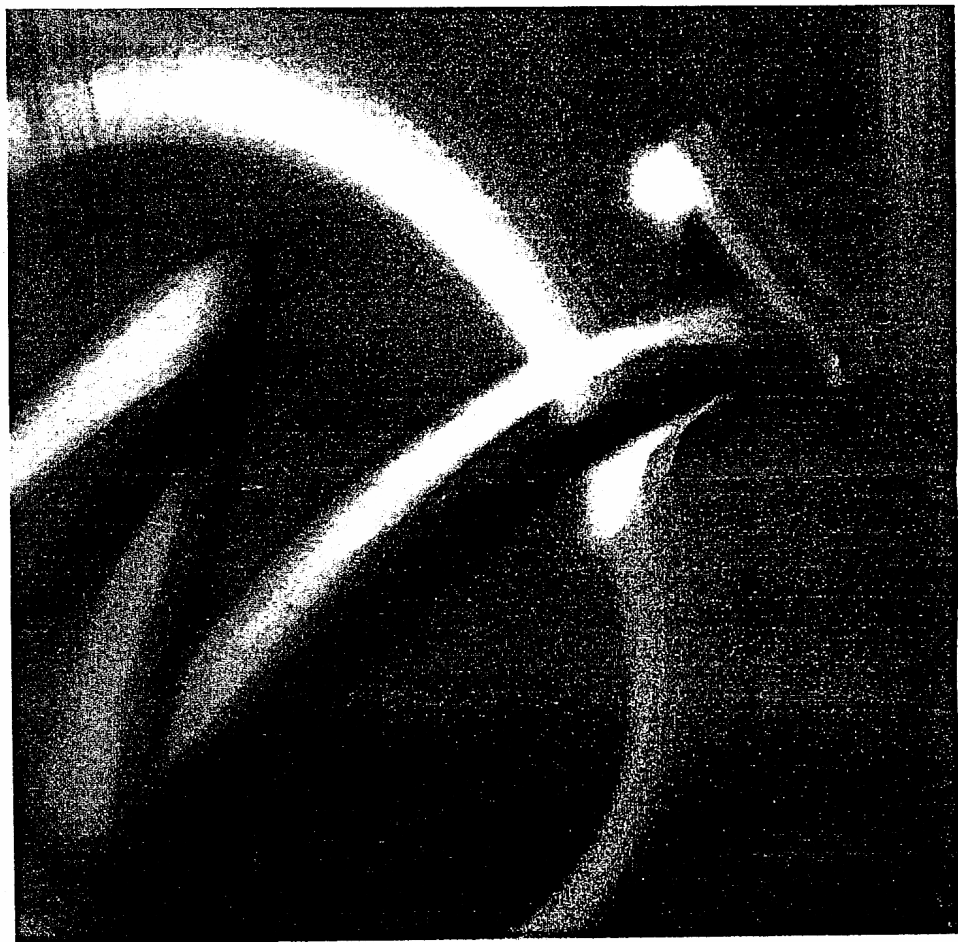

Σε αυτούς που έρχονται...

...και θα μείνουν για πάντα

Στις 6 Δεκέμβρη 2008, ένα καθόλου τυχαίο γεγονός, δείχνει την ανάγκη που υπάρχει για ανοιχτές εστίες αντιπληροφόρησης και δράσης. Μετά τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου από τον μπάτσο Κορκονέα στα Εξάρχεια και μέσα στο άκρως τεταμένο και εξεγερσιακό κλίμα, με χιλιάδες ανθρώπους να συγκροούνται στους δρόμους της Αθήνας κι ολόκληρης της χώρας, μια επιδημία κατειλημμένων και απελευθερωμένων χώρων. Γεννιούνται καταλήψεις σε σχολές, κρατικά ιδρύματα, δημαρχεία και γραφεία φορέων, που καλούνται να συντηρήσουν, να δυναμώσουν και να μεταδώσουν το οργισμένο μήνυμα του Δεκέμβρη, αυτοοργανωμένα και συλλογικά.

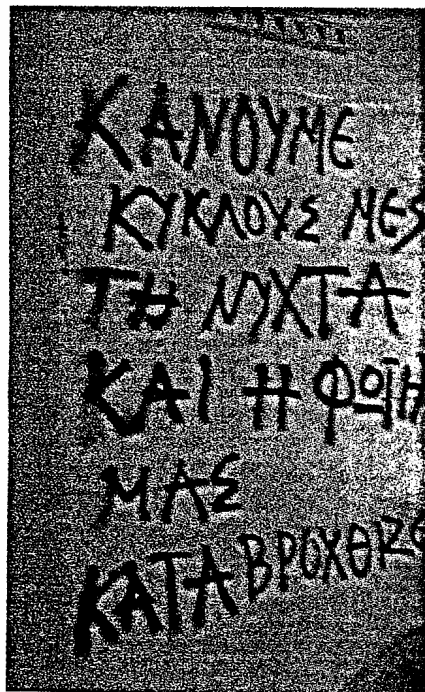
Το όπλο της κατάληψης χρησιμοποιήθηκε πολύμορφα και μαζικά, αποδεικνύοντας τη διάρκεια της ρήξης και της αποφασιστικότητας των ατόμων που την επιζήτησαν. Και αυτή είναι η σπουδαιότητα της κατάληψης ως βασικό στοιχείο μιας εξέγερσης, που καθορίζει τη συνέχεια και τη δυναμική αυτής.

Γιατί η κατάληψη, ως χώρος σύγκρουσης, ως πεδίο οικειοποίησης από τους εξεγερμένους του λόγου και των πρακτικών της κοινωνικής αντιβίας, καταφέρνει να διαρρήξει την «ομαλή ροή» της καθημερινότητας και να προσφέρει το πεδίο εκείνο για να βιωθεί η ελευθερία στο χώρο και το χρόνο, όπως τα κοινωνικά υποκείμενα ορίζουν από μόνα τους.

Γιατί η κατάληψη έρχεται να δημιουργήσει εκείνη τη σχέση ρήξης που προτάσσει και προωθεί μια άλλη μορφή κοινωνικής οργάνωσης και αντίληψης του υπάρχοντος. Και όλα αυτά σε μια κοινωνία που βασίζεται στον έλεγχο και την πειθαρχία. Η αυτοοργάνωση και η συλλογικοποίηση της καθημερινής ζωής εδαφικοποίησαν εκείνες τις ελεύθερες ζώνες μέσα στο μητροπολιτικό (και κατ'επέκταση και στο αστικό) πεδίο, που αμφισβήτησαν το βασικό πυλώνα του καπιταλιστικού συστήματος : την ιδιοκτησία.

Γιατί η κατάληψη, ως μέσο αντιπληροφόρησης, καταφέρνει να συγκρουστεί με την κυρίαρχη προπαγάνδα των μ.με και να διαχύσει το πραγματικό στα διάφορα κοινωνικά πεδία. Αποτελεί κομμάτι του εδάφους απ'όπου ασκείται κριτική στο θέαμα και το εμπόρευμα ως επιβαλλόμενες σχέσεις, προτείνοντας την καταστροφή τους και την αντικατάστασή τους με το αληθινά επιθυμητό και βιωμένο μέσα στην κατάληψη.

Γιατί η κατάληψη ως εστία αντίστασης και πόλος συνεύρεσης κα-

ταφέρνει να αγγίξει ευρύτερα εξεγερσιακά κομμάτια ακυρώνοντας τις υπάρχουσες κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις, ξαναχτίζοντάς τις με όρους αντιθετικούς προς τα επιβαλλόμενα κοινωνικά μοντέλα.

Ως μέσο πίεσης και διεκδίκησης κάνει την εμφάνισή της, στο παρασκήνιο των διαφορετικών κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, καθώς οι καταλήψεις ανέκαθεν αποτελούσαν κομμάτια ποικίλων κοινωνικών ομάδων.

Γιατί η κατάληψη απελευθερώνει εκείνες τις δυναμικές δημιουργίας και έκφρασης κι εκείνες τις πρακτικές, που όταν γίνουν καθημερινό βίωμα, την μεταλλάσσουν σε μια ολοκληρωμένη μορφή κοινότητας (μια μικρογραφία του μελλοντικού φαντασιακού των εξεγερμένων).

Στην αρχή το πολυτεχνείο και η ασσοε, το ίδιο βράδυ η νομική και για μια νύχτα η πάντειος, γίνονται οι πρώτες σχολές που καταλαμβάνονται, προμηνύοντας το κύμα που θα ακολουθούσε σε ολόκληρη τη χώρα, φιλοξενώντας κομμάτια της εξέγερσης. Χαρακτηριστικό των κατειλημμένων κέντρων του Δεκέμβρη όπως το πολυτεχνείο και η ασσοε, είναι από τη μία τα ιδιαίτερα στοιχεία τους, που συνεισφεραν με διαφορετικό, αλλά διαμορφωτικό τρόπο στο κλίμα των ημερών, και από την άλλη ο ανοιχτός, στο σύνολο των εξεγερμένων, χαρακτήρας τους. Εξάλλου το αντίθετο θα ήταν οξύμωρο και τραγικό σε μια Αθήνα που έβραζε από άκρη σε άκρη. Είτε σε συνεχή σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής, είτε με πολύμορφη αντιπληροφόρηση και επιλεγμένες δράσεις, έγινε σαφές ότι οι καταλήψεις κρατικών και όχι μόνο χώρων θα ήταν κομμάτι της εξέγερσης. Και ήταν.

Σύντομα, ο ιός της κατάληψης μαζί με αυτόν της οργής και της συνολικής επίθεσης εξαπλώνεται. Όχι μόνο σε σχολεία και σχολές, πράγμα που φαντάζει φυσιολογικό, αλλά και σε δημαρχεία, πνευματικά κι εργατικά κέντρα, δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, μπροστάντζες του θεάματος και της αστικής κουλτούρας, γραφεία εκπροσώπων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, συμπεριλαμβανομένου του κυριωτέρου εκπροσώπου της, του μεγάρου της γσεε.

Ούτως ή άλλως, ποιος έχει ανάγκη από δίχτυ ασφάλειας αν μπορεί να πετάξει;;

Το φράγμα που έφρασε το ανθρώπινο ποτάμι του δεκέμβρη γίνεται κομμάτια. Ξεχύνεται, διαχέεται. Μια υπόθεση εργοδοτικής τρομοκρατίας το συνταράζει.

ΕΞΕΓΕΙΡΕΣΑΙ... Όταν λες αυτό που πραγματικά βλέπεις.. Όταν δεν κάνεις αυτό που σου επιβάλλουν .. Όταν δεν υπακούς σε νόρμες και κανόνες που μείνουν την κάθε είδους ανθρώπινη αξιοπρέπεια και υπόσταση.. Όταν τελικά μιλάς απλά και μόνο για τις εργασιακές συνθήκες που βιώνεις καθημερινά...τότε ...βιτριόλι στο πρόσωπο και στο στόμα...Γυναίκα, εργάτρια,μετανάστρια... η υπόθεση της Κωνσταντίνας Κούνεβα.

Η κατάληψη ως ένδειξη αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης κάνει ξανά την εμφάνισή της. Αποτελεί μέρος της δράσης και του αγώνα των εξεγερμένων, των εργαζομένων, των αλληλέγγυων. Εναντία στο καθεστώς που επιβάλλει τη σιωπή και τη λήθη. Ότι έχουν να αποκρύψουν τα αφεντικά, οφείλουν να το διατηρούν οι εργαζόμενοι.

Στο όνομα της ανάπτυξης, της ανάπλασης και του ελέγχου, ο δημόσιος χώρος χάνει το χαρακτήρα του και από δημόσιος ιδιωτεύεται. Κρατικές και ιδιωτικές εταιρείες αναλαμβάνουν αυτό το έργο. Το εμπόρευμα αποχτά τη θέση του στην σκακιέρα της δημόσιας σφαίρας. Εκεί, όμως, δεν παίζει μόνο του. Οι επαναοικειοποιήσεις χώρων δεν περιλαμβάνουν μόνο κτίρια: πάρκα, ελεύθεροι χώροι και χώροι που μπορούν να διεκδικηθούν και να κερδιστούν σ'αυτήν την σύγκρουση με το κέρδος γίνονται πεδία μάχης. Το Γενάρη, ένα μικρό πάρκο στην κυψέλη,Κύπρου και Πατησίων, σηματοδοτεί την αλλαγή στα επίπεδα των τρόπων διεκδίκησης των ελεύθερων χώρων. Οι ελεύθεροι χώροι, στην μητρόπολη της αποξένωσης, πλέον δε ζητιούνται, αλλά παίρνονται. Ακολουθεί στα Εξάρχεια ένα παλιό parking στην συμβολή των οδών Χαριλάου Τρικούπη και Ναυαρίνου, μόλις λίγα μέτρα μακριά από τον τόπο της κρατικής δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Το Δεκέμβρη πολλά άρχισαν, αρκετά συνεχίστηκαν, αλλά το σίγουρο είναι ότι τίποτα δεν τελείωσε. Οι μαζικές συγκρούσεις σταμάτησαν, χωρίς κανείς να μπορεί να αμφισβallestει πως η τάξη αμφισβητήθηκε πλέον φωνητά και δημόσια.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΑΝΤΟΥ